Ner 143 i 144.

Dziennik Rządowy
WOLNEGO MIASTA KRAKOWA I JEGO OKRĘGU.

W Krakowie dnia 29 Października 1845 r.

Ner 5195 D. G. S.

SENAT RZĄDZĄCY.

Gdy według punktu 12 przywileju przez Senat Rządzący w d. 1 Marca 1844 roku do Nru 922 D. G. S. na założenie kolei żelaznéj Krakowsko-Górno-Szląskiéj nadanego, przedsiębiorstwo to ulega tym samym przepisom jakie z prawa Królewsko-Pruskiego z dnia 3 Listopada 1838 r. i z późniejszych, aż po epokę udzielenia przywileju wydanych rozporządzeń wynikają, o ile takowe warunkom tegoż przywileju przeciwne nie są: przeto Senat podaje do wiadomości powszechnéj Wyciąg z powołanego wyżéj prawa z d. 3 Listopada 1838 r. obejmujący przepisy co do nabywania przez Towarzystwo kolei żelaznéj gruntów z zmianami, jakie osnowa przywileju za sobą pociąga.

1. (§ 7). Towarzystwo kolei żelaznéj może nabywać potrzebne do przedsiębiorstwa grunta bez poprzedniego uzyskania na to upoważnienia Władz Rządowych. Lecz do ważności alienacyi gruntów potrzebne jest pozwolenie Rządu.

2. (§ 8). Jeśliby dobrowolna ugoda o nabycie gruntów do założenia kolei żelaznéj potrzebnych z Posiadaczami tychże do skutku nie doszła, wówczas dozwala się Towarzystwu użycia prawa wywłaszczenia, któremu równie używający przychodów ulegają. Prawo to rozciąga się w szczególności:

a) na grunta pod koléj potrzebne;

b) na place do mijania wozów;

c) na miejsca do składania ziemi, szutru i t. p. przy robieniu wrzynek, przejazdów podziemnych i zniżeń;

d) na place pod dworce, zabudowania dla dozorców i stróżów, stacye do brania wody, oraz pod składy węgla wzdłuż drogi dla wozów parowych przeznaczone; zgoła

e) na grunta pod wszelkie zakłady potrzebne do tego, aby koléj żelazna, jako droga publiczna do powszechnego użytku służyć mogła lub jakich interes publiczny w skutku założenia kolei wymaga.

Rozstrzygnienie, które grunta na powyżéj wymienione cele zajęte być mogą, należy w każdym razie do Rządu. Prawo jednak wywłaszczenia nie rozciąga się do zakładów nie mających celu ogólnego w ustępie pod *e)* wymienionego, ale jedynie interes prywatny Towarzystwa jak np. do składów towarów i t. p.

3. (§ 9). Oprócz prawa wywłaszczenia służy Towarzystwu prawo chwilowego użycia obcych gruntów, a to końcem urządzenia dróg tymczasowych, wydobywania materyałów i t. d. a to w granicach jakie Rządowi przy zakładaniu i utrzymywaniu gościńców służy.

Towarzystwu służy równie prawo wydobywania wszędzie ziemi

do robienia cegły, zbierania kamieni polnych, otwierania nowych i użytkowania z już istniejących wyłomów kamienia w granicach przywilejem zakréślonych.

4. (§ 10). Jeżeli Towarzystwo zajęło grunt przyległy na składanie ziemi lub szutru, właścicielowi gruntu, po ukończeniu na tém miejscu robót służy wybór albo odstąpienia Towarzystwu gruntu tego, albo też odebrania go na powrót za wynagrodzeniem odpowiedniém zmniejszonéj jego wartości. Gdyby się jednak okazała potrzeba ciągłego posiadania tegoż gruntu dla bezpieczeństwa kolei, wówczas właściciel nie może nastawać na powrócenie go sobie.

5. (§ 11). Wywłaszczenie następuje w porządku przepisów objętych Ustawą z dn. 19 Grudnia 1821 r. o zajęciu własności prywatnéj na użytek publiczny w Dzienniku Praw do Nru 4801 D. G. S. ogłoszoną.

6. (§ 13). Za chwilowe używanie gruntów należy się wynagrodzenie, które oznaczoném będzie w ten sam sposób, jak przy wywłaszczeniu. Jednakże w celu zabezpieczenia wynagrodzenia tego, może być żądaném złożenie stósownéj kaucyi, w czém Rząd tymczasowo rzecz całą rozstrzygnie.

7. (§ 14). Oprócz wynagrodzenia pieniężnego, obowiązane jest Towarzystwo do urządzenia i utrzymywania wszelkich zakładów, które Rząd pod względem dróg, przewozów, pastwisk, ogrodzeń, zakładów irrigacyjnych i inondacyjnych i t. p. za potrzebne uzna, a to w celu zasłonienia od niebezpieczeństwa lub szkód przyległych Posiadaczy w użytkowaniu z swych gruntów.

Jeżeli w skutek zaszłéj zmiany w przyległych gruntach, okazała

się potrzeba przerobienia rzeczonych zakładów już po otwarciu kolei, w ówczas Towarzystwo obowiązane jest wprawdzie do urządzenia i utrzymania takowych, lecz kosztem interessowanych właścicieli, którzy w razie nawet zaniesionego o to żądania przez Towarzystwo do wystawienia kaucyi są obowiązani.

8. (§ 15). Przy płaceniu należytości za grunta, odnośnie do punktu 2 wywłaszczeniu ulegające, będą miane na względzie przepisy, które co do gościńców publicznych istnieją bez różnicy czy nabycie ich przez wywłaszczenie lub za dobrowolną nastąpiło umową.

9. (§ 16). Dla gruntu podług punktu 2 wywłaszczeniu ulegającego, a przez Towarzystwo bądź drogą wywłaszczenia bądź dobrowolnéj ugody nabytego w kontraktach zastrzeżoném być winno prawo odkupu i pierwokupna, bądź na wypadek zniesienia kolei żelaznéj bądź na wypadek ustania celu na jaki grunt ten zajęty został.

10. (§ 17). Prawo pierwokupna lub odkupu służy właścicielowi gruntu pomniejszonego cząstką pierwiastkowo przez Towarzystwo nabytą.

11. (§ 18). Właściciel może w każdym czasie w wyżéj rzeczonym przypadku użyć służącego sobie prawa odkupu. Gdyby zaś Towarzystwo istnienia warunku w punkcie 9 zastrzeżonego zaprzeczało, w ówczas Sąd rozstrzygnie.

Wzajemnie Towarzystwo może wezwać właściciela do złożenia deklaracyi względem służącego mu prawa odkupu, któréj gdyby w przeciągu dwóch miesięcy nie złożył, prawo rzeczone utraca. Przy użyciu prawa odkupu płaci właściciel pierwiastkową cenę po strąceniu kwoty odpowiadającéj zmniejszonéj wartości z powodu dotychczasowego używania gruntu. Lecz Towarzystwu nie służy prawo likwidowania

poczynionych polepszeń, może tylko uprzątnąć budynki lub inne na tymże gruncie zrobione przez siebie zakłady.

12. (§ 19). Prawo pierwokupna ma miejsce, jeżeli Towarzystwo znajduje sposobność pozbycia gruntu już dla siebie niepotrzebnego. Obowiązkiem jest Towarzystwa zawiadomić właściciela (w punkcie 10 wzmiankowanego) tak o zamiarze sprzedaży, jak równie o zaofiarowanéj sobie cenie, a gdyby właściciel w przeciągu dwóch miesięcy nie złożył deklaracyi, prawo pierwokupna utraca. W razie zaniedbania przez Towarzystwo obowiązku zawiadomienia właściciela, tenże prawa swego przeciw każdemu Posiadaczowi użyć może.

13. (§ 20). Wszelkie wynagrodzenia szkód, jakieby z tytułu założenia kolei żelaznéj do Rządu roszczono, bądź przez samo Towarzystwo przyznane, bądź w drodze Sądowéj oznaczone, Towarzystwo ponosić jest obowiązane.

Kraków dnia 20 Października 1845 roku.

Prezes Senatu
SCHINDLER.
Sekretarz Jlny Senatu
J. Słoninski.
Nowakowski Sekr. D. K. Senatu.

Ner 6517.

OBWIESZCZENIE.
WYDZIAŁ DOCHODÓW PUBLICZNYCH I SKARBU *W SENACIE RZĄDZĄCYM.*

W wykonaniu postanowienia Senatu Rządzącego z dnia 10 Października r. b. Nro 4829 podaje do wiadomości, iż do dnia 19 Listopada r. b. godziny 2giéj z południa, przyjmowane będą w Biórze

Wydziału Dochodów Publicznych i Skarbu przez Senatora w tymże Wydziale Prezydującego deklaracye opieczętowane na dzierżawę dochodu czopowego skarbowego z M. Chrzanowa przez lat dziesięć po sobie idących, począwszy od dnia 1 Stycznia 1846 r. po dzień ostatni Grudnia 1855 r. trwać mającą.

Ilość roczna czynszu z wymienionéj dzierżawy ustanawia się w summie dziesięciu tysięcy złotych polskich, od któréj chęć licytowania mający, za złożeniem w Kassie Głównéj W. M. Krakowa vadii $\frac{1}{10}$ części téj summy, zaofiarowanie *in plus* zrobić może. Warunki do kontraktu w godzinach od 10 rano do 2giéj z południa, każdego dnia w Wydziale Dochodów Publicznych przejrzanemi być mogą; osnowa deklaracyi winna być następująca:

Deklaracya.

Powziąwszy wiadomość z Obwieszczenia przez Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu dnia 23 Października r. b. Nro 6517 uczynionego, że Rząd W. M. Krakowa i jego Okręgu wypuścić ma zamiar w dzierżawę dochód czopowego skarbowego z Miasta Chrzanowa na lat dziesięć, począwszy od dnia piérwszego Stycznia tysiąc ośmset czterdziestego szóstego roku, do dnia ostatniego Grudnia tysiąc ośmset pięćdziesiątego piątego roku po sobie idących; trwać mającą, składam niniejszą deklaracyą, że z dzierżawy téj obowiązuję się płacić rocznie summę złotych polskich (tu ją wyrazić literami) a to wedle warunków do kontraktu sporządzonych, przezemnie odczytanych i zrozumianych. Na wiérzchu deklaracyi składam zakwitowanie Kassy Głównéj, że vadium przynależne w ilości Złp. tysiąc złożyłem, które aby mi zaraz po licytacyi w razie nieutrzymania się przy dzier-

żawie wydaném było, zastrzegam sobie (tu zamieścić datę a pod tą imię i nazwisko deklaranta). Deklaracya złożona w kształcie expedycyi urzędowéj, pieczątką deklaranta opatrzona, na wierzchu adres: „Deklaracya na dzierżawę dochodu czopowego skarbowego z Miasta Chrzanowa,“ mieć ma; przy czém ostrzega się, kogo to interesować może, że deklaracye winny być pisane wyraźnie nie odstępując w niczém od osnowy; cyfry wszelkie mają być wyrażone literami bez skrobań i poprawek; w przeciwnym bowiem razie deklaracya za nieważną uznaną, i deklarant taki, w razie gdyby licytacya z powodu tego spełzła, do zwrotu kosztów ogłaszania nowéj licytacyi znaglonym zostanie.

Kraków dnia 23 Października 1845 roku.

Senator Prezydujący
J. Księżarski.
(1 r.)
Referendarz Senatu *J. Paprocki.*

Ner 5215.

SĘDZIA TRYBUNAŁU

Kommissarz upadłości handlowéj.

Postępując w myśl art. 41 K. H. księgi III i następnych, wzywa wszystkich wierzycieli upadłego handlu w Chrzanowie Starozakonnych Mojżesza Schönberga i Jakóba Tagnera, a mianowicie których wierzytelności z dotychczasowego Billansu są wiadome tak do przejętego handlu po Staroz. Salomonie Lewi jako téż do ich własnego handlu, jako to: PP. Franciszka i Antoniego Wolff, Antoniego Helcla, wdowę Werkentein, Landeka z Wrocławia, Jachomicha, braci Dyrenfurth z Wrocławia, Mojsera, Gumpla, Hess de Ruben, Rosenthal, Beka

Wolf, Basch, Millington, Henschfeld, Wallach, Samson, Baffert, Früdlender, Wiener, Steinthal, Pohl, Loewi, Philipson z Lipska, Wolfa Schönberga i Eerschlę Lewi, aby w dniu 17 Listopada b. r. w Poniedziałek o godzinie 10téj z rana w domu Władz Sądowych przy kościele ś. Piotra w sali posiedzeń Trybunału I Instancyi Wydziału III stawili się osobiście lub przez pełnomocników przed podpisanym celem ułożenia potrójnéj listy Syndyków tymczasowych mających być przedstawionymi do zatwierdzenia Trybunałowi handlowemu do dalszego w téjże massie postąpienia.

Kraków dnia 6 Października 1845 roku.

(3 r.) F. Boroński.

Ner 554. **OBWIESZCZENIE.**

ARCYBRACTWO MIŁOSIERDZIA I BANKU POBOŻNEGO.

Postępując w duchu artykułu 54 Urządzenia swego przez Senat Rządzący zatwierdzonego, zawiadomia wszystkich których dotyczeć może, iż fanty klejnotowe, które od lat dwóch i sukienne, które od roku i sześciu niedziel, w Banku pobożnym zastawione, wykupionemi nie zostały, dnia 10 Listopada i następnych 1845 roku od godziny 9 z rana do 1széj z południa, w kamienicy przy ulicy Siennéj pod L. 53 przez publiczną licytacyą sprzedanemi będą, a po strąceniu ilości z Banku na zastaw powziętéj, reszta czyli nadwyżka w ciągu lat sześciu od licytacyi rachując, właścicielom zwróconą zostanie; nieodebrana zaś, po upływie tego czasu, stanie się Banku własnością.

Kraków dnia 3 Października 1845 roku.

Bartynowski.

(2 r.) *Strzelbicki.*